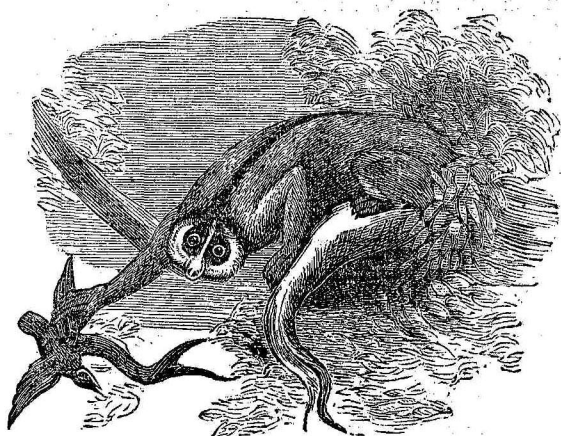

ΛΩΡΙΣ Η ΒΡΑΔΥΠΟΡΟΣ.

Ἡ λωρίς εἶναι ζῶον ἀξιοσημείωτον καὶ περίεργον· αἱ κινήσεις αὐτῆς εἶναι ἀργαὶ καὶ εἰς ἄκρον ἐλαφραί. Τὸ ζῶον εἶναι μικρὸν, ἴσον μὲ μικρὰν γάταν, ἀνήκει δὲ εἰς τὴν τάξιν τῶν πιθήκων. Τὸ δέρμα του εἶναι πολὺ ὥραϊον καὶ πυκνὸν, χρώματος κοκκινωποῦ βαθέος· οἱ ὀφθαλμοὶ του περικυκλοῦνται ἀπὸ χρώμα τι μελανὸν τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται μέχρι τῆς ῥάχης, ἐνῷ γραμμὴ τις λευκὴ κατέρχεται διὰ τοῦ μετώπου της. Κατοικεῖ εἰς τὰ δάση τῆς Κεϋλάνης, Ἰάβας καὶ Ἰνδοσάνης, ὅπου κοθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας κοιμᾶται ἐντὸς τοῦ φυλλώματος τῶν κλάδων, ὅταν δὲ πλησιάζῃ τὸ σκότος σηκώνεται καὶ ἀρχίζει τὴν νυκτερινήν του ἄγραν ὅπως τραπεζῇ. Ἡ τροφὴ του εἶναι ὀπώραι, μεγάλα ἔντομα καὶ μικρὰ πτηνὰ. Ὅπως ὅλων τῶν νυκτερινῶν ζῶων, οἱ ὀφθαλμοὶ του εἶναι μεγάλοι, πλήρεις καὶ ἔχουσιν ἰδιόζουσαν τινα λάμψιν. Οὐδὲν ἔντομον, οὐδὲν πτηνὸν διαφεύγει τὰ διαπεραστικά του βλέμματα. Ἀργὰ καὶ ἐλαφρὰ προχωρεῖ ἡ λωρίς πρὸς τὴν λείαν της, καὶ μετ' ἄκρας ἀσφαλείας καὶ βεβαιότητος φθάνει πρὸς τὸ σκοπούμενον σημεῖον. Ὅ,τι ἄλλα ζῶα ἐκτελοῦσι διὰ τῆς ταχύτητος τῶν κινήσεων αὐτῶν, τοῦτο ἐκτελεῖ ἡ λωρίς διὰ τοῦ ἐναντίου. Οὐδεμία ἔξαφνος κίνησις, οὐδεὶς θόρυβος ἐρχομένου ἐχθροῦ φοβίζει τὸ κυττάζον πτηνόν.

Ἡ λωρίς ὅταν συλληφθῇ εἶναι δειλὴ καὶ ταπεινὴ. Ἡ συνήθης θέσις αὐτῆς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, ἐνῷ κοιμᾶται, εἶναι νὰ κρεμάται μὲ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας, τὴν κεφαλὴν ἔχουσα πρὸς τὸ στήθος καὶ τὸ σῶμα συμμειωμένον. Ὅταν πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐξυπνήσῃ, καὶ ἐξυπνᾷ βαθμηδὸν, ἡ πρώτη αὐτῆς φροντίς εἶναι νὰ καθαρίσῃ τὰς τρίχας της, λείκουσα αὐτάς ὡς ἡ γαλῆ. Τὸ τρίχωμα βεβαίως τῇ ἐδόθη διὰ νὰ προφυλάττῃται ἀπὸ τὸ κρύον εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι πολὺ ἐκτεθειμένη, ἂν καὶ κατοικῇ εἰς θερμὰ κλίματα, ἐξ αἰτίας τῶν ἀργιστῶν κινήσεών της. Εἰς τὰ

μέρη μας ὑποφέρει πολὺ ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς θερμότητος καὶ τὰς συχνὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ· ὥστε εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ διατηρηθῇ ζῶσα ἐπὶ πολλὸν χρόνον. Ἡ ἀκοή της εἶναι πολὺ δεξιὰ.

Γενικῶς ἡ λωρίς εἶναι ἀρκετὰ εὐρωστος, ἀλλὰ οἱ πόδες αὐτῆς εἶναι λεπτοί, καὶ, ὡς οἱ τοῦ πιθήκος, ἐφωδιασμένη μὲ χεῖρας ὅπως πιάνωσιν. Ἡ κεφαλὴ της εἶναι στρογγύλη καὶ πλατεῖα μὲ μικρὸν ῥύγχος· τὰ ὠτία πλατέα, ἀλλὰ κρυμμένα ἐντὸς τῶν τριχῶν. Οἱ ὀπίσθιοι πόδες μεγαλείτεροι τῶν ἐμπροσθίων· ἡ οὐρὰ μικρά.

Καὶ περὶ μὲν τῶν ἡθῶν τῶν ἀξιοσημειώτων τούτων ζῶων ὅταν συλληφθῶσιν ἐξεύρομεν πολλὰ· περὶ τῶν ἐνστικτῶν αὐτῶν ὁμοῦς ἔξεων καὶ συνηθειῶν, ὅταν εὐρίσκωνται εἰς τὰ δάση ὅπου γεννῶνται, γνωρίζομεν ὀλίγα. Ἡ νύξ κατὰ τὴν ὁποίαν ζῶσι ζῶν ἑνεργὸν καὶ τὰ μέρη ὅπου εὐρίσκονται κρύπτουσιν αὐτὰ ἀπὸ τὸ ἔταστικόν ὄμμα τοῦ ἀνθρώπου.

ΣΗΜΕΙΑ.

Ὅταν βλέπω παιδίον τὸ ὁποῖον ἐξοδεύει ὅσα λεπτά τῷ δίδουσιν ἅμα τὰ λαμβάνει, θεωρῶ τοῦτο ὡς σημεῖον ὅτι ὅταν μεγαλώσῃ θὰ γείνη σπαταλόν.

Ὅταν βλέπω παιδίον κρύπτον πολὺ τὰ λεπτά του καὶ μὴ θέλον νὰ τὰ μεταχειρισθῇ διὰ κἀνένα καλὸν σκοπὸν καταλαμβάνω ὅτι θὰ γείνη ἄθλιος φιλάργυρος.

Ὅταν βλέπω παιδίον τὸ ὁποῖον μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν του φροντίζει καὶ διὰ τοὺς ἄλλους δὲν τὸ μέλει, ἔχω τοῦτο διὰ σημεῖον ὅτι ὅταν μεγαλώσῃ θὰ γείνη φίλαυτος ἀνὴρ ἢ γυνή.

Ὅταν βλέπω παιδίον, ἀγόριᾳ ἢ κοράσιον, συχνὰ μαλώνοντα εἶναι σημεῖον ὅτι θὰ γείνωσι βίαιοι καὶ φθονεροὶ ἄνδρες ἢ γυναῖκες ὅταν φθάσωσιν εἰς ἡλικίαν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τί ἀπέγεινεν ὁ γαλκοῦς ὅφρι τὸν ὁποῖον ὁ Μωϋσῆς ἐστησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;
2. Ποῦ τῆς Γραφῆς περιγράφεται ζωηρότερον ἡ πανταχοῦ παρουσία τοῦ Θεοῦ;
3. Πῶς ὠνομάζεται ὁ δεξιὸς στύλος τῆς στοᾶς τοῦ ναοῦ;

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν δὲν προκαταβάλωσι τὴν συνδρομὴν τῶν ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου, δὲν θὰ λάβωσι τὸ φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου· ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ εἶναι ἡ μόνη ἀπάντησις μας πρὸς τοὺς πληρώσαντας. Μουσικὴ θὰ προστεθῇ εἰς τὰ φύλλα τοῦ ἐλευσομένου ἔτους.

Οἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συνδρομηταὶ πρέπει νὰ ἐπιστήσουν τὴν προσοχὴν τῶν εἰς ὅτι, λέγομεν εἰς τὸ πρῶτον ἀριθρὸν τοῦ παρόντος φύλλου.

Ἡ τιμὴ τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἀναδίδάζεται ἕνεκα τῆς συνεχοῦς ἀνατυπώσεως διὰ μὲν τοὺς ἐν Ἑλλάδι εἰς λ. 80 διὰ δὲ τοὺς ἔξω εἰς δραχ. 2.

Ὁ Συντάκτης Μ. Α. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.